

SEPULCRE DEL BISBE JOSÉ MARIA URQUINAONA

AGAPIT VALLMITJANA I BARBANY (1832-1905)

1885

Relleu / Marbre

AB 0300439

Signatura: "A. Vallmitjana" en el coixí

Basílica de la Mare de Déu de la Mercè i Sant Miquel Arcàngel

El bisbe José Maria Urquionaona (1878-1883) en les seves darreres voluntats va deixar escrit el seu desig de ser enterrat a la basílica de la Mercè, de la qual era molt devot. A la seva mort, es va crear una comissió per portar a terme l'obra, es van recaptar diners per a la seva construcció mitjançant una subscripció i el finançament del panteó va anar a càrrec dels amics del bisbe. Aquesta comissió va ser qui va escollir els artífexs del sepulcre.

L'arquitecte Joan Martorell i Montells, autor de diverses construccions a la basílica, va ser l'encarregat del disseny del sepulcre funerari. Agapit Vallmitjana és l'autor de l'escultura del difunt, que es va executar al taller escultòric de Pablo Carbonell, mentre que el taller d'escultura decorativa Ferrer Hermanos va ser l'encarregat de la realització dels elements ornamentals. El monument funerari va ser inaugurat el 27 d'abril de 1885 en un acte solemne, amb la presència dels bisbes de Lleida i de la Seu d'Urgell.

El sarcòfag sustenta la figura del bisbe Urquinaona que és representat agenollat en un coixí en actitud orant, mirant cap a l'altar i el cambril, on es troba la imatge de la Mare de Déu de la Mercè. L'escultura és un alt relleu, adherit per un costat a un pla. La figura del José M. Urquinaona va abillada amb l'hàbit coral (sotana, sobrepellís, roquet i capa magna).

La peça mural adherida a l'escultura del bisbe Urquinaona té forma semicircular i també és de marbre tallat. Està circumscrita a l'arc de mig punt del mur de la basílica. El treball decoratiu d'aquest plafó mural recorda un cortinatge o tapís pel seu acabament superior de forma ondulant, subjectat per uns motius florals a la una sanefa d'elements vegetals, representant fulles d'acant. L'interior del cortinatge també va ornamentat amb motius orgànics similars a la sanefa exterior. Una orla perlada fa de separació entre la sanefa vegetal i una inscripció (Ga 6, 14), feta amb cisell i daurada, que tanca el treball mural.

Fitxa: Arquebisbat de Barcelona, Nuria Gil Farré

Fotografia: Arquebisbat de Barcelona